

Roma Nganggèkaké Sesanti - Nomer Telulas

Kontroversi-kontroversi Roma: Mangertosi Pacoban Pungkasan Bab
Gegambaraning Kéwan Galak

Jeff Pippenger

2024-09-01

Nalika kita nglumpukake pematangan ngenani manéka pasulayan sing wis dumadi ing sajarah Advent, kanthi garis ing ndhuwur garis, supaya bisa ngrampungake pangerten kita tumrap prakara saiki, kita wis njupuk sipat-sipat pilihan saka limang garis kenabian. Garis kapisan uga dadi garis pungkasan, awit loro-loroné pasulayan iku langsung adhedhasar ayat patbelas saka Daniel sewelas ngenani “para begal saka bangsamu.” Kita wis nimbang pasulayané Uriah Smith lan James White lan pasulayan ngenani “the daily”, ing kitab Daniel. Kita uga wis nimbang pasulayan sing dumadi sawisé pambukane enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas ing taun 1989, ngenani ratu saka lor. Sabanjuré kita nimbang papat gegremet ing kitab Yoèl. Isih akèh banget perkara liya sing bisa ditambahaké marang saben garis iki, nanging kita mung ngasingaké sawatara ciri tartamtu sing nyumbang marang panemu-panemu sing nolak kayektèn-kayektèn sing ana gandhèngané karo prakara Roma.

Lima sajarah, nanging kang kapisan uga dadi kang pungkasan, nggambarake enem garis. Latar profetik tumrap garis-garis kontroversi iki yaiku dina-dina pungkasan, mulane marga saka iku garis-garis iki kudu ditrapake sajrone ujian gambaring kéwan galak.

“Pangéran wis cetha nduduhaké marang aku yèn gambar kéwan galak iku bakal kawangun sadurungé mangsa sih-rahmat ditutup; awit prakara iku bakal dadi ujian gedhé tumrap umaté Allah, kang lumantar iku nasib langgengé bakal diputusaké....”

“Puniki punika ujining prakawis ingkang kedah dipunlampahi déning umatipun Allah sadèrèngipun piyambakipun dipunmeterai.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Ujian bab pambentukané gambaring kéwan iku, kaya déné ing enem garis pasulayan liyané, minangka sawijining ujian ngenani subyek kenabian babagan Roma. Ujian gedhé kang dumadi sadurungé umaté Gusti Allah dimeteraèkaké iku ana gegayutané karo pambentukan gambaring kéwan Roma. Kéwan iku yaiku kakuwasan kapausan, lan Amérika Sarékat mbentuk sawijining gambar saka kakuwasan kapausan mau nalika maju tumuju marang undhang-undhang Minggu kang bakal enggal dumadi.

“Supados Amérika Sarékat mbentuk gambaring kéwan galak iku, kakuwasan agami kudu nguwasani pamaréntahan sipil nganti kuwasaning nagara uga bakal dipigunakaké déning gréja kanggo nggayuh ancasé dhéwé.” The Great Controversy, 443.

Hukum Minggu ing Amérika Sarékat iku nandhakaké yèn gambaring kéwan mau wis kabentuk kanthi jangkep ing Amérika Sarékat.

“Nanging sajroning tumindaké ngetrapaké sawijining kuwajiban agami kanthi kakuwasan sekulèr, pasamuwan-pasamuwan mau piyambak bakal mbentuk sawijining gambar tumrap kéwan galak iku; mulané penegakan pangreksan dina Minggu ing Amérika Sarékat bakal dadi penegakan pangibadah marang kéwan galak iku lan marang gambarané.” *The Great Controversy*, 449.

Nalika hukum Minggu ditetepake, patunging kéwan wis kabentuk kanthi sampurna ing Amérika Sarékat, lan banjur Amérika Sarékat kapisah kanthi tuntas saka Allah lan wiwit nindakaké pakaryan kenabianné, yaiku meksa sakabèhing jagad supaya mbentuk patunging kéwan. Nalika hukum Minggu ditetepake ing Amérika Sarékat, Iblis miwiti pakaryané kang nggumunaké, yaiku nuntun bangsa-bangsa ing jagad supaya mbalèni proses mbentuk patunging kéwan kang nyakup kabèh bangsa ing saindenging jagad.

“Liwat sawijining dekret sing ngetrapaké pambangunan kalungguhan Kapapaan kanthi nglanggar angger-anggering Allah, bangsa kita bakal nyirnakaké sesambungané kanthi sampurna saka kabeneran. Nalika Protestanisme bakal ngluluraké tangané nyabrang jurang kanggo nggenggem tangan kakuwatan Romawi, nalika dhèwèké bakal nggayuh nyabrang palimengan kanggo sesalaman karo Spiritualisme, nalika, ana ing sangisoré pangaribawaning sesarengan telu iki, nagara kita bakal nampik saben dhasar prinsip Konstitusié minangka pamaréntahan Protestan lan républik, sarta bakal nganakaké ancangan kanggo panyebaran kasalahan lan panjebul kapapaan, banjur kita bisa mangerti yèn wis tekan wektuné tumindak Satan sing nggumunaké, lan yèn wekasan wis cedhak.” *Testimonies*, jilid 5, 451.

Nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal teka ditetepaké ing Amerika Sarékat, Sétan, kanthi sesarengan karo Amerika Sarékat, bakal meksa saben bangsa supaya ngetutaké tuladha Amerika Sarékat ing mbentuk sawijining sistem gréja lan nagara, sarta ngetrapaké pangibadah dina Minggu.

“Sétan bakal nglakoni mukjijat-mukjijat kanggo ngapusi wong-wong sing manggon ana ing bumi. Spiritisme bakal nindakake pagaweyané kanthi njalari wong-wong mati dipersonakaké. Badan-badan agama sing ora gelem ngrungokaké pesen-pesen pepèngeté Gusti Allah bakal ana ing sangisoré kasasaran kang kuwat, lan bakal manunggal karo kakuwasan sipil kanggo nganiaya para suci. Greja-greja Protestan bakal manunggal karo kakuwasan kapausan ing nganiaya umaté Gusti Allah sing netepi dhawuh-dhawuh. Iki iku kakuwasan sing mbentuk sistem gedhé panganiaya sing bakal nindakaké tirani rohani tumrap batiné manungsa.”

“Dhèwèké nduwèni sungu loro kaya cempé, lan ngandika kaya naga.’ Sanadyan ngakoni dadi para pandhèrèké Sang Cempé Allah, manungsa dadi kasurupan déning rohé naga. Wong-wong mau ngakoni yèn dhèwèké alus lan andhap asor, nanging padha ngandika lan nggawé undhang-undhang kanthi rohé Sétan, lan liwat tumindak-tumindaké nuduhaké yèn dhèwèké kuwi kosok baliné saka apa kang diakoni. Kakuwasan kang kaya cempé iki manunggal karo naga sajroning nindakaké perang marang wong-wong sing netepi pepakoné Allah lan nduwèni paseksèné Gusti Yésus Kristus. Lan Sétan

manunggal karo wong-wong Protestan lan para papis, tumindak sarujuk bebarengan karo wong-wong mau minangka déwané jagad iki, ndhawuhi manungsa kaya-kaya wong-wong mau iku para kawulané kratoné, supaya bisa ditangani, dipréntah, lan dikuwasani miturut sakarepé.”

“Manawa manungsa ora gelem sarujuk ngidak-idak angger-anggering Allah, roh naga kawedhar. Wong-wong iku dipenjarakaké, digawa ana ing ngarepé pasamuwan-pasamuwan pangadilan, lan didhendha. ‘Panjenengané ndadèkaké kabèh wong, cilik lan gedhé, sugih lan mlarat, mardika lan batur, padha nampa tandha ana ing tangané tengen, utawa ana ing bathuké’ [Revelation 13:16]. ‘Lan panjenengané kagungan kuwasa maringi urip marang reca kéwan iku, supaya reca kéwan iku bisa guneman, lan uga ndadèkaké supaya sapa waé kang ora gelem nyembah reca kéwan iku dipatèni’ [verse 15]. Mangkono Iblis ngrampas hak kadarmané Yéhuwah. Wong dosa iku lenggah ana ing dhamparé Allah, ngumumaké awaké dhéwé minangka Allah, lan tumindak ngungkuli Allah.” Manuscript Releases, volume 14, 162.

Kakuwasan kapapan iku kéwan mau, Perserikatan Bangsa-Bangsa iku naga, lan Amerika Serikat iku nabi palsu. Wong-wong kang dadi bingung bab tegesé antikristus, yaiku Iblis lan uga wakilé Iblis ing bumi, paus Roma, bakal pungkasané ana ing sisih antikristus.

Amérika Sarékat dudu manungsa dosa. Manungsa dosa iku antikristus lan dhèwèké iku wakil Satan ing bumi. Nggawé bingung antarané kakuwasan sing nduduhaké kapapaan lenggah ing dhampar bumi karo kapapaan dhéwé, déning Paulus dipralambangaké minangka bukti yèn wong ora tresna marang kayektèn. Nolak sesambetan kenabian Roma pagan sing nahan kakuwasan papal, nganti Roma pagan disingkiraké, supaya kakuwasan papal bisa kaudharaké, kaya kang katetepaké ing 2 Tesalonika pasal 2, iku ateges nolak pencurahan Roh Suci lan nampa pencurahan roh najis, kang déning Paulus diidentifikasi minangka kasasarane kang kuwat. Kanthi mangkono, saben nabi kuna ngandika kanthi luwih langsung bab dina-dina pungkasan tinimbang bab dina-dina nalika padha urip.

“Saben nabi ing jaman kuna ngandika ora pati kanggo jamane dhéwé, nanging luwih-luwih kanggo jaman kita, mula pamedhar wangsité tetep lumaku tumrap kita. ‘Saiki sakehing prakara iki kadadéan marang wong-wong mau dadi tuladha; lan iku katulisan kanggo pepéling tumrap kita, kang urip ing wekasaning jagad iki.’ 1 Korinta 10:11. ‘Dudu kanggo awaké dhéwé, nanging kanggo kita wong-wong iku ngladèni prakara-prakara, kang saiki kababar marang kowé déning wong-wong sing wis martakaké Injil marang kowé kanthi Roh Suci kang kadhawuhaké mudhun saka swarga; prakara-prakara kang para malaékat padha kepéngin ndelengé.’ 1 Petrus 1:12....”

“Alkitab wis nglumpukaké lan mbundhel dadi siji kabèh bandha kasugihané kanggo generasi pungkasan iki. Kabeh prastawa agung lan tumindak-tumindak khidmat ing sajarah Prajanjian Lawas wus kelakon, lan saiki lagi kaulang manèh ana ing pasamuwan ing dina-dina pungkasan iki.” Selected Messages, buku 3, 338, 339.

Roma kapir lan manungsa dosa ing II Tesalonika nggambarake Amérika Sarékat lan Roma kepausan ing dina-dina pungkasan. Salah mangertèni bebener iki, ing antarané

prakara-prakara liya, mbuktekake yèn sanadyan ana wong ngakoni yèn tafsiran pribadiné dhasaré ana ing asas “type and antitype,” sejatiné dhèwèké ora mangertèni “type and antitype.” Amérika Sarékat wis ditipèkaké déning sawetara kakuwasan ing sajarah suci. Saben kakuwasan sing mawa loro sungu nggambarake Amérika Sarékat ing dina-dina pungkasan, manawa iku karajan lor lan karajan kidul Israèl, Kakaisaran Médhia-Pèrsia, utawa Prancis atheis sing dilambangaké déning Sodom lan Mesir.

Mangsa nalika Amérika Sarékat mbentuk sawijining gambar saka lan marang kéwan mau wis dilambangaké déning wesi lan lempung ing Daniel loro, lan sungu cilik kang ngetokaké dhiri minangka lanang lan wadon ing Daniel wolu, uga para nabi Baal lan para imam panggènan suci ing paseksèné Élia ana ing Gunung Karmèl. Salome nglambangaké Amérika Sarékat ing paseksèné pésta ulang taun Hérodès kang mendem. Pèrgamos nglambangaké Amérika Sarékat lan nandhani kompromi kang nuntun marang Tiatira, kang nglambangaké kakuwatan kapapaan ing dina-dina pungkasan.

Clovis, raja bangsa Franka ing taun 496, nggambarake Amerika Sarékat ing jaman Ronald Reagan. Justinian ing taun 533 makili Donald Trump sadurunge angger-angger Minggu. Ing saben tipifikasi, Amerika Sarékat makili kakuwasan sing sujud ing panyaliman marang kakuwasan kapapaan ing dina-dina pungkasan. Kakuwasan sing sujud ing panyaliman iku digambarake minangka maringi pakurmatan marang Roma. Tindak “pakurmatan” iku kalebu sujud marang sang raja, kang dadi sirah.

“Wis kabukten yèn Amérika Sarékat iku kakuwatan kang diwakili déning kéwan galak mawa sungu kaya cempen, lan yèn wangsit iki bakal kaleksanan nalika Amérika Sarékat bakal ngetrapaké pangreksan dina Minggu, kang déning Roma dianggep minangka pangakèn mirunggan tumrap kaluhuran panguwasané. Nanging ing pangurmatan iki marang kapapaan, Amérika Sarékat ora bakal piyambakan. Pangaribawané Roma ing nagara-nagara kang biyèn ngakoni pamaréntahané isih adoh saka binasak. Lan wangsit mratélakaké yèn bakal ana pamulihan kakuwatané. ‘Aku weruh salah siji saka endhas-endhasé kaya tatu nganti mati; lan tatuné kang agawe pati iku waras manèh: lan sakèhé jagad gumun ngetutaké kéwan galak iku.’ Ayat 3. Panyandhangan tatu agawe pati iku nuduhaké marang ambruké kapapaan ing taun 1798.”

Sawisé iku, pangandikané nabi, ‘tatuné kang matèni iku wus kawarasaké; lan saindenging jagad padha kaéraman ngetutaké kéwan iku.’ Paulus kanthi cetha nyatakaké yèn “manungsa duraka” bakal tetep ana nganti tekan rawuhé kapindho. 2 Tesalonika 2:3-8. Nganti ing pungkasané bangeting jaman, dhèwèké bakal nerusaké pakaryan pambujukan. Lan sang paningal uga mratélakaké, kanthi uga ngemu pralambang tumrap kapausan: “Kabèh wong kang manggon ing bumi bakal nyembah marang dhèwèké, yaiku wong-wong kang jenengé ora katulis ing kitabing kauripan.” Wahyu 13:8. Ing Donya Lawas lan Donya Anyar, kapausan bakal nampa pangurmatan lumantar pakurmatan kang diwènèhaké marang pranatan Minggu, kang mung mapan ing wewenangé Gréja Roma.” The Great Controversy, 578.

Ukara pungkasan maringi bukti luwih akèh manawa Sister White mangertos ungkapan “old world” minangka pralambang Éropah, lan “new world” minangka pralambang Amérika. Mangkono anané, Amérika Sarékat iku kang menahi pakurmatan marang kakuwasan kapausan lan meksa saindenging donya supaya nindakaké bab kang padha. Iki nandhakaké manawa Amérika Sarékat iku ana ing sangisoré panguwasa pituduh-pituduh kakuwasan kapausan. Pangelan lan penekanan Yesaya tumrap pangerten bab “sirah” supaya bisa katetepaké nemu ancas ilahi ing prakara manawa pralambang “sirah” dadi kunci kanggo mangertèni garis njaba saka ramalan, lan uga garis njero saka ramalan.

Amarga sirahe Siria iku Damsyik, lan sirahe Damsyik iku Rezin; lan ing sajroning nem puluh lima taun Efraim bakal diremuk, satemah ora dadi sawijining bangsa. Lan sirahe Efraim iku Samaria, lan sirahe Samaria iku putrané Remalya. Manawa kowe ora percaya, satemené kowe ora bakal diteguhaké. Yesaya 7:8, 9.

Ing dina-dina wekasan, yaiku nalika paseksen saben nabi lagi lumaku kanthi kawibawané, para “perampog saka bangsamu” netepaké wahyu iku. Miturut panguwasa Rohing Ramalan, lan selaras karo kayektèn dhasar Adventisme, kaya dene kawewujudaké ing rong bagan suci Habakuk, para “perampog” iku minangka pralambang Roma. Nalika Roma kapir nyelak mlebu ing sajarah kanggo kaping pisanan ing taun 200 SM, wong-wong mau dadi pralambang tumrap Roma modhèren ing dina-dina wekasan. Kayektèn kenabian iki kang netepaké wahyu kenabian tumrap dina-dina wekasan, lan manawa kowé ora gelem mirsani yèn “sirah” Roma modhèren iku kakuwatan kapausan, mesthi kowé ora bakal katetepaké.

“Jagad kebak badai, perang, lan pasulayan. Nanging ana ing sangisoring siji sirah—yaiku kakuwasan kapausan—bangsa-bangsa bakal manunggal kanggo nglawan Gusti Allah lumantar pribadi para seksi-Nya.” Testimonies, jilid 7, 182.

Yèn kowé nduwèni kuping kanggo ngrungu, mula kowé bisa mangertèni yèn salah siji kagagalan utama wong-wong Yahudi ing jamané Kristus yaiku manawa padha ngenali “wewayangan” minangka “hakékat.” Wong-wong Yahudi sadurungé lan sawisé salib ngandel marang pralambang-pralambang ing sistem pangibadahé, lan nampik Antitipe. Padha mbantah yèn “wewayangan” iku “hakékat”, lan kanthi mangkono padha ninggalaké ing cathetan kang kaparingaké ilham, sawijining bangsa ing dina-dina pungkasan kang uga bakal ngenali wewayangan minangka hakékat.

Nalika Amerika Serikat mbentuk sawijining gambar tumrap kewan mau, wong-wong iku lagi mbentuk sawijining bayangane kewan mau. Wong-wong iku lagi mbentuk sawijining bayangan saka hakekate, awit sawijining gambar iku sawijining pralambang. Ngenali Amerika Serikat, nalika mbentuk gambar kewan mau, minangka lambang Roma Modern, iku padha karo penampikan lan panyaliban Antitipe Agung déning Israèl kuna.

Wong-wong kang mulang pandhangan kang kliru manawa Amerika Serikat iku para garonging umaténing rakyatmu, akeh ngrembug bab panganggoné jinis lan antijinis, lan asring padha ngenali Amerika Serikat minangka citrané kéwan galak mau sarta kanthi sawenèh cara ngira yèn kanthi ngenali Amerika Serikat minangka citrané kéwan galak iku

mbuktekaké manawa Amerika Serikat iku “para garong.” Manawa satemené padha nglilakaké awaké déwé dikuwasani déning prinsip-prinsip dhasar “jinis lan antijinis,” mesthi bakal enggal weruh yèn peran profetik Amerika Serikat, kang bola-bali wis dijinisaké ing Sabdané Allah, ngenali Amerika Serikat minangka kakuwatan kang ana ing sangisoring panguwasa kepausan. Padha mesthi bakal weruh yèn tanpa kéwan galak mau minangka titik rujukan, iku prakara kang ora lumrah kanggo ngenali sawijining citra tumrap kéwan galak kang durung ana. Mung siji-sijiné prakara kang bisa netepaké citrané kéwan galak iku ya kéwan galak iku dhéwé, awit kakuwatan kepausan iku kang netepaké citra mau ana ing sesanti pangilon.

Garis paralel saka ramalan ngenani Amerika Sarékat kang mbentuk gambar kéwan iku yaiku nalika sungu Protestantisme sejati mbentuk gambar Kristus. Pambentukan iku kanthi mligi katetepaké ana ing Daniel pasal sepuluh, nalika Daniel nyawang “marah,” wahyu, yaiku wahyu “pangilon”. Daniel nggambaraké wong-wong kang nyawang Kristus, lan kanthi mangkono padha nggambarake watak Kristus. Saupama wahyu ngenani Kristus ora kaparingaké marang Daniel, mesthiné dhèwèké ora bakal bisa nggambarake watak Kristus. Supaya wong satus patang puluh papat èwu, kang ing pasal sepuluh digambaraké déning Daniel minangka wong-wong kang mbentuk gambar Kristus ana ing sajroning batin, padha kudu nyawang wataké Panjenengané. Kanthi nyawang, padha kaowahi.

Nanging kita kabèh, kanthi pasuryan kang ora katutupan, nyawang kaya ana ing pangilon kamulyaning Gusti, padha diowahi dadi gambar kang padha iku saka kamulyan menyang kamulyan, kaya dene lumantar Rohé Gusti. 2 Korinta 3:18.

Teges basa Ibrani tumrap sesanti “marah” kang dideleng déning Daniel ing pasal sepuluh yaiku “sesanti; uga (kanthi teges kausatif) pangilon: —pangilon, sesanti.” Tembung Yunani kang ing ayat sadurungé dipertalèkaké dadi glass tegesé nyawang awaké dhéwé ana ing pangilon, yaiku ndeleng bayangan kang kaulihaké (kanthi teges kiasan): —nyumurupi kaya ana ing pangilon.

Yakobus uga ngaturaké satunggaling runtutan kayektèn kang ana gandhèng-cènthèngipun kaliyan kaca pangilon.

Amarga manawa ana wong kang ngrungokaké pangandika, nanging dudu pelakuné, wong iku padha karo wong lanang kang ndeleng pasuryané dhéwé ing pangilon; amarga sawisé ndeleng awake dhéwé, banjur lunga, lan sanalika lali kaya apa dhèwèké mau. Nanging sapa waé kang nyawang kanthi temen marang angger-anggering kamardikan kang sampurna, lan tetep mantep ana ing kono, wong iku dudu mung wong kang ngrungokaké banjur lali, nanging pelaku ing pakaryan, wong iki bakal kaparingan berkah ana ing pakaryané. Yakobus 1:23–25.

Manawa kita tresna marang kayekten, lan mula kita dadi wong kang nindakaké Sabda, mula pangilon kang kita tingali iku angger-anggering kamardikan kang sampurna; nanging manawa kita ora tresna marang kayekten, banjur lumaku manut dalan kita dhewe, kaya para wong kang ana bebarengan karo Daniel nalika padha mlayu, mula pangilon iku mung dadi

bayanganing awak kita dhewe.

“Angger-anggering Allah iku minangka pangilon kang nampilaké pamedhar jangkep bab manungsa kaya anané, lan ngadhegaké ana ing sangarepé patuladhan kang bener. Ana sawatara kang bakal mbalik lan lali marang gambaran iki, déné liyane bakal migunakaké tembung-tembung panyendhu kang kasar marang angger-angger iku, kaya-kaya kanthi mangkono cacad-cacad wataké bisa mari. Nanging liyane manèh, kang kaukum déning angger-angger iku, bakal mratobat saka panerak-paneroné lan, lumantar pracaya marang kautaman-kautaman Kristus, bakal nyampurnakaké watak Kristen.” Faith and Works, 31.

Daniel ora nyumurupi awake dhewe ana ing wahyu pangilon iku; dheweke nyumurupi Kristus, kang dadi perwakilan sampurna saka angger-anggering kamardikan kang sampurna miturut Yakobus.

“Gesangé Kristus ing bumi iku minangka pangilon kang sampurna saka angger-angger ilahi. Ing Panjenengané ana urip lan pangarep-arep lan pepadhang. Delengen Panjenengané, lan kowé bakal kaowahaké dadi gambar kang padha, saka watak marang watak.” Signs of the Times, May 10, 1910.

Wujuding kéwan mau nggambaraké kéwan kuwi, lan pambentukaning wujud kéwan iku dadi ujian gedhé tumrap umaté Allah, kang lumantar kuwi nasib langgengé bakal diputusaké. Nalika gréja-gréja Protestan njupuk alih pamaréntahan ing Amérika Sarékat, wong-wong mau bakal wis mbentuk sawijining gambar saka sistem gréja-negara kang tansah dienggo déning kakuwasan kepausan. Ing mangsa wektu sing padha, gambaré Kristus bakal kawangun ana ing umat pungkasaning jaman kagungané Panjenengané. Nanging, wong-wong kang padha bebarengan karo Daniel ora weruh wahyu iku, amarga padha mlayu saka ing ngarsané wahyu iku.

Kabentuké citra Kristus ngetokaké pepanthané rong golongan wong sembahyang. Golongan siji nampik asas pangilon. Asas pangilon iki dilambangaké déning sawijining pangilon, awit Kristus migunakaké barang-barang harfiah kadonyan kanggo makili kayektèn kasukman kaswargan.

“Ing piwulang pasemon Kristus, katon asas kang padha kaya kang ana ing pangutusan Panjenengané piyambak marang jagad. Supaya kita bisa wanuh karo sipat lan urip ilahi Panjenengané, Kristus ngrasuk kodrat kita lan manggon ana ing satengahing kita. Kaallahan katuduhaké ana ing kamanungsan; kamulyan kang ora kasatmata ana ing wujud manungsa kang kasatmata. Manungsa bisa sinau bab kang ora kawruhan lumantar kang wis kawruhan; prakara-prakara kaswargan katuduhaké lumantar prakara-prakara kadonyan; Gusti Allah katuduhaké ana ing pasemoné manungsa. Mangkono uga ana ing piwulang Kristus: kang ora kawruhan dipratélakaké lumantar kang wis kawruhan; kayektèn-kayektèn ilahi lumantar prakara-prakara kadonyan kang paling akrab tumrap rakyat.”

“Kitab Suci ngandika, ‘Sakèhé prakara iki dipangandikakaké déning Gusti Yésus marang wong akèh lumantar pasemon; ... supaya kayektenan apa kang wis dipangandikakaké déning nabi kalakon, mangkéné, Aku bakal mbikak tutuk-Ku nganggo pasemon; Aku bakal ngucapaké prakara-prakara kang wis kasimpen rahasia wiwit wiwitaning jagad.’ Matius 13:34, 35. Prekara-prekara alam dadi sarana tumrap kang rohani; prakara-prakara alam lan pengalaman urip para pandhèngèré disambungaké karo kayektèn-kayektèné pangandika kang katulis. Kanthi mangkono, nuntun saka alam marang Kratoning Rohani, pasemon-pasemon Kristus iku dadi gegandhèngan ing rentenging kayektèn kang nyawijèkaké manungsa karo Allah, lan bumi karo swarga.” Christ’s Object Lessons, 17.

Prinsip rohani bab refleksi katindakaké kanthi nyawang marang sawijining pangilon kang makili Kristus, lan amarga wahyu “marah” iku wahyu kausatif, citra Kristus ing pangilon mau ngasilaké citra Kristus ing kamanungsan.

Nganggep yèn Amerika Sarékat iku sing netepaké sesanti, padha karo nganggep yèn reca ing kitab Daniel iku sing netepaké Kristus. Kristus iku sing netepaké sesanti ngenani watak lan pakaryanipun, lan antikristus iku sing netepaké sesanti ngenani watak lan pakaryanipun. Sesanti iku apa sing kacermin ana ing pangilon, lan sesanti iku ditetepaké déning para begal. Salah paham tumrap sawijining gambar kéwan galak, kanthi ngenali gambar iku minangka kéwan galak sing sejati, ngasilaké garis-garis sing sejajar.

Wong sing durung mratobat ndeleng awake dhewe ana ing pangilon, utawa manawa pancèn ndeleng angger-anggering Allah, dhèwèké nyepèlèkaké angger-angger kuwi minangka upaya kanggo nyingkiri tuntutan-tuntutané. Wong sing wis mratobat ndeleng Kristus lan angger-anggeré ana ing pangilon. Amérika Sarékat mbentuk gambar tumrap kakuwasan kapausan kanthi nyawang kakuwasan kapausan mau lan niru iku. Antikristus diduplikasi déning Amérika Sarékat.

Lusifer kepéngin lenggah ing dhampar pulitik lan agami kagungané Gusti Allah.

Heh, kepriyé ta kowé wus rubuh saka swarga, hé Lucifer, putraning ésus! kepriyé ta kowé wus katigas tumeka ing lemah, kowé kang wus nglemesaké bangsa-bangsa! Awit kowé wus ngandika ana ing atimu, Aku bakal munggah menyang swarga, aku bakal ngluhuraké dhamparku ngungkuli lintang-lintangé Allah: aku uga bakal lenggah ana ing gunung pasamuwan, ana ing péranganing lor: aku bakal munggah ngungkuli dhuwuring méga-méga; aku bakal padha karo Kang Mahaluhur. Ezekiel 14:12-14.

Sétan iku antikristus, lan mangkono uga kakuwasan kapan. Kakuwasan kapan iku lenggah ana ing pasamuwan lan mrentah ing dhampare-dhampare pulitik Éropah. Pangilon sebab-akibat saka Daniel pasal sepuluh, manawa katon ing panganggoning rohani, ngowahi wong-wong sing nyawang dadi sarupaning gambar Kristus. Kayekten iku mrentah garis antikristus. Nalika sawijining bangsa utawa sawijining pribadi nyawang marang wahyu pangilon mau, iku nuwuhaké pangaribawa sebab-akibat, amarga wahyu iku mrodhuksi maneh gambare ana ing pribadi utawa bangsa sing nyawang iku, lan saka kono metu salah

siji: gambar Kristus utawa gambar kéwan iku. Iki saajar karo pangaruh kang padha kaya kang digambarake déning Daniel. Kristus iku kang netepaké wahyu iku tumrap Daniel, lan antikristus netepaké wahyu iku tumrap Amérika Sarékat nalika negara iku mbentuk gambar saka kéwan iku.

Kita badhé nerusaké pamikiran-pamikiran punika ing artikel salajengipun.